

DECIZIE
În Numele Legii
mun. Chișinău

25 septembrie 2018

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător	Xenofon Ulianoschi
Judecătorii	Silvia Vrabii Stelian Teleucă

Cu participarea:

Procurorului	Dorina Taut
Apărătorului	Natalia Bayram
Avocatului	Alexandru Bogos
Părți vătămate	X X

a judecat, în ședință publică, recursul părții vătămate X X, recursul avocatului Alexandru Bogos în interesele părții vătămate X X, și recursul comun al avocatului Alexandru Bogos în interesele părții vătămate X X și al părții vătămate X X, declarate împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2018, în cauza penală privind învinuirea lui

Durlescu Valeriu X, XXXXXXX,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM.

Termenul de examinare a cauzei, în prima instanță, XXXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX, în instanța de recurs, XXXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul cere admiterea recursului.

Apărătorul inculpatului pledează pentru respingerea recursului ca fiind nefondat.

Avocatul părții vătămate și partea vătămată au pledat pentru admiterea recursurilor.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2017, Durlescu Valeriu X a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4000 unități convenționale, 80000 lei.
2. Corpurile delictive - CD-R și XXXXXXXXXXX-R cu imprimări și documentele anexate la materialele cauzei, a le menține în cadrul cauzei penale date.
3. Cu aplicarea art. 106 Cod penal al RM, s-a confiscat în beneficiul statului din contul lui Durlescu Valeriu X, mijloacele bănești în sumă de 4500 Euro și 4000 lei RM, contravaloarea bunurilor materiale primite de acesta în urma acțiunilor infracționale. Acțiunea civilă a părții vătămate X C. a fost lăsată fără examinare.
4. Măsura preventivă aplicată lui Durlescu Valeriu X, arestul preventiv, s-a anulat, cu eliberarea lui imediată din sala ședinței de judecată.
5. Inculpatul a fost condamnat pentru faptul că Durlescu Valeriu X, în perioada noiembrie 2014 - XXXXXXXXXXX, susținând că are influență asupra magistraților Curții de Apel Chișinău, sub pretextul de a elibera din starea de arest pe X I., care la acel moment era condamnat la 5 ani 6 luni închisoare, a pretins și a primit de la X C., sora lui X I., în diferite tranșe, bani și bunuri materiale în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe.
6. La începutul lunii noiembrie 2014, Durlescu Valeriu X, în apropierea Spitalului Republican din mun. Chișinău, s-a întâlnit cu X C. și o persoană neidentificată pe nume „Vova”, și susținând că, el are influență asupra magistraților din cadrul Curții de Apel Chișinău s-a oferit să influențeze asupra acestora, cu scopul de a face persoanele publice indicate să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției lor, și anume să pronunțe o hotărâre de eliberare a lui X I., pentru care ce a pretins suma de 5000 Euro.
7. Peste 3 zile, Durlescu Valeriu X iarăși s-a întâlnit cu X C. în apropierea Spitalului Republican din mun. Chișinău, unde i-a comunicat că, a făcut legătură cu persoanele publice implicate în actele de corupere, astfel lăsând-o să creadă că el deja a influențat magistrații din cadrul Curții de Apel Chișinău, și sub pretextul că urma să aibă loc și o ședință de judecată la Judecătoria Anenii Noi i-a comunicat că va fi necesară o suma mai mare de bani, în scopul influențării și judecătorilor din cadrul Judecătoria Anenii Noi.
8. Pe parcursul următoarelor zile Durlescu Valeriu X s-a întâlnit cu X C. în același loc de aproximativ 4 ori, comunicând ei despre acțiunile întreprinse de dînsul pentru influențarea persoanelor publice în scopul de a-1 elibera pe X I.
9. La data de XXXXXXXXXXX, Durlescu Valeriu X a invitat-o pe X C. la mănăstirea Hîncu, unde ei s-au deplasat împreună cu persoana neidentificată pe nume „Vova” și prietena acestuia pe nume „Lina”, iar după întoarcerea lor în mun. Chișinău a invitat persoanele indicate în apartamentul nr. x din str. X X, 10/3.
10. Aproximativ la orele 2-3 noaptea „Vova” și „Lina” au plecat din apartamentul indicat iar X C. a rămas acolo, iar ulterior, sub pretextul ca el să influențeze persoanele publice din cadrul instituțiilor judecătorești să adopte hotărâri în favoarea lui X I., Durlescu Valeriu X, a insistat la întreținerea relațiilor sexuale. X C., fiind în dependență de Durlescu Valeriu X, a dat acordul la întreținerea relațiilor sexuale și din acel moment a început să locuiască împreună cu dînsul în apartamentul nr. x din str. X X, 10/3,

mun. Chişinău.

11. La XXXXXXXXXX, aproximativ ora 07:00, la cerinţa lui Durlescu Valeriu X, X C., s-a deplasat la domiciliul său, de unde a luat banii în sumă de 4500 Euro, echivalentul a 83878 lei RM conform cursului valutar stabilit de Banca Naţională a RM la acel moment, pe care i-a adus în apartamentul unde locuia cu inculpatul şi i-a transmis acestuia toată suma, pentru ca el să influenţeze asupra judecătorilor din Curtea de Apel Chişinău, unde la XXXXXXXXXX urma să fie examinată cauza fratelui ei, X I. în aceeaşi zi, aproximativ ora 17:00, Durlescu Valeriu X i-a comunicat X C. că, suma primită de la dînsa nu este suficientă pentru a influenţa persoanele publice pentru ca fratele ei să fie eliberat şi a cerut ca ea să mai caute bani, iar în acest scop să vîndă automobilul de model „Mercedes-X”, nr/in. X, care aparţinea lui X I., la ce X C. a dat acordul.
12. Ca urmare a pretinderii de bunuri de la X C. în scopul influenţării persoanelor publice, la XXXXXXXXXX, Durlescu Valeriu X, împreună cu persoana neidentificată pe nume „Efim” şi cu X C. s-au deplasat în sec. Ciocana, mun. Chişinău, de unde au luat automobilul de model „Mercedes-X” cu nr/in. X, la volanul căreia s-a urcat „Efim”, şi l-au dus la o altă parcare. Ulterior, Durlescu Valeriu X a comunicat X C. că, a vîndut automobilul la suma de 3000 Euro, echivalentul a 56332 lei RM conform cursului valutar stabilit de Banca Naţională a RM, la acel moment.
13. La sfîrşitul lunii noiembrie 2014, Durlescu Valeriu X, a comunicat X C. că, următoarea şedinţa la Curtea de Apel a fost stabilită pentru XXXXXXXXXX şi că mai este necesară suma de 10000 Euro, echivalentul a 186822 lei RM conform cursului valutar stabilit de Banca Naţională a RM la acel moment, sumă care urma să fie pregătită către data de XXXXXXXXXX.
14. În aceeaşi perioadă de timp X C., la cerinţa lui Durlescu Valeriu X de ai da 3000 lei, din cauza lipsei banilor i-a transmis acestuia telefonul său mobil de model „Sankt Francisco II” la preţul 3.000 lei. Ulterior, tot la cererea lui Durlescu V.D., X C. a depus la casa de amanet din str. X două inele din aur, pentru care a primit suma de 1000 lei, bani care i-a transmis inculpatului. De asemenea, Durlescu Valeriu X a mai pretins de la X C. şi inelul din aur pe care-l purta, însă ea a refuzat.
15. De la data de XXXXXXXXXX, Durlescu Valeriu X a început a pretinde şi extorca de la X C. suma de 10000 Euro, impunînd-o să caute bani, motivînd prin aceea că, el a influenţat persoanele publice din cadrul instituţiilor judecătoreşti pentru adoptarea deciziei de eliberare a fratelui ei X I., iar în discuţiile purtate cu dînsa Durlescu Valeriu X i-a comunicat că a dat cîte 3000 Euro la fiecare judecător din cadrul completului de judecată al Curţii de Apel şi 500 Euro la procuror.
16. Astfel, Durlescu Valeriu X în perioada lunii noiembrie 2014, sub pretextul de influenţare a persoanelor publice, a pretins de la X C. mijloace băneşti în sumă de 331032 lei şi a primit de la dînsa bani în numerar şi bunuri în valoare de 144210 lei.
17. La data de XXXXXXXXXX, aflîndu-se în apartamentul nr. x din strada X X, 10/3, mun. Chişinău, Durlescu Valeriu X a spus cet. X C. că, din cauză că dînsa nu a găsit suma de 10000 Euro, suma de 9500 Euro, care anterior a primit-o de la dînsa, s-a pierdut din cauză că el nu poate să ceara banii înapoi de la persoanele publice cărora le-a transmis aceşti bani.
18. La data de XXXXXXXXXX, şedinţa de judecată stabilită la Curtea de Apel Chişinău a fost amînată din cauză că nu s-au prezentat părţile.
19. Ulterior, Durlescu Valeriu X a început a extorca suma de 10000 Euro de la X C., ameninţînd-o şi invocînd faptul că, deoarece el s-a angajat să hotărască întrebarea cu fratele ei, este obligat să-şi ducă pînă la sfîrşit intenţiile sale, declarînd că în caz contrar este în stare să se răfuiească fizic cu dînsa, cu familia ei, inclusiv şi cu fratele X I., care se află în detenţie.
20. Consecvent, Durlescu Valeriu X pînă la începerea cercetării judecătoreşti a declarat că, recunoaşte în totalitate săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a încheiat acord de recunoaştere a vinovăţiei, solicită admiterea lui şi examinarea cauzei penale conform procedurii privind acordul de recunoaştere a vinovăţiei.
21. Nefiind de acord cu sentinţa nominalizată, la data de 24 august 2017, partea vătămată, X X a declarat cerere de recurs, prin care a solicitat repunerea în termen, admiterea recursului, casarea sentinţei contestate cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care a aplica în privinţa inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare şi a admite integral acţiunea civilă în prezenta cauză penală.
22. În motivarea recursului, partea vătămată a indicat că în instanţa de fond nu a fost prezentă, nu a fost citată, deşi instanţa de judecată era obligată să o citeze, precizînd că cu sentinţa în cauză a făcut cunoştinţă la data de 10 iulie 2017.
23. De asemenea, în şedinţa instanţei de recurs avocatul Bogost Alexandru în interesele părţii vătămate a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat repunerea în termen, admiterea recursului, casarea sentinţei contestate cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care a aplica în privinţa inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare şi a admite integral acţiunea civilă în prezenta cauză penală.
24. În continuare, instanţa de recurs relevă că în şedinţa instanţei de recurs, a fost înaintat recurs suplimentar comun de către avocatul Alexandru Bogos în interesele părţii vătămate X X şi partea vătămată., X X, prin care s-a solicitat admiterea recursului, casarea sentinţei, pronunţarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care a aplica în privinţa inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, a o recunoaşte pe X X ca parte civilă, a admite integral acţiunea civilă înaintată de partea vătămată, şi a încasa din contul inculpatului toate cheltuielile de judecată.
25. În motivarea recursurilor, s-a indicat că Durlescu Valeriu a fost sub învinuire conform art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal al RM.
26. Astfel, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influenţă sau care susţine că are influenţă asupra unei persoane publice, persoane cu funcţie de demnitate publică, persoane publice străine, funcţionar internaţional, pentru a-1 face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale, indiferent dacă asemenea acţiuni au fost sau nu săvîrşite, (3) Acţiunile prevăzute la alin.(1), (11) sau (2), săvîrşite cu primirea de bunuri sau avantaje în proporţii deosebit de mari; se pedepesc cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepseşte cu amendă în mărime de la 7000 la 12000 unităţi convenţionale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice Durlescu Valeriu fiind pus sub învinuire pentru faptul că a pretins că are influenţă asupra judecătorilor din Instanţa de Apel Chişinău şi că are funcţia altor persoane din

penru iapuu ca a preuns ca are inuuența asupra judecatorior um instanța de Apei C.mșmau și ca va iavonza eenderarea um detenție a fratelui lui X X (partea vătămata), pe nume X Ivan, prin urmare Durlescu Valeriu a pretins și primit de la X X - sumele bănești în sumă de 4500 euro - ,un telefon mobil în sumă de 3000 lei - ,două inele de aur în sumă de 4000 lei ambele - , și automobilul de model Mercedes X -cu n.f. X -fiind apreciat de către Durlescu V. la suma de 3000 euro. Ulterior, Durlescu V. a mai pretins de la X C. suma de 10 mii euro.

27. La fel, Durlescu Valeriu folosindu-se de situația psiho-emoțională a lui X C. și de faptul că ultima este femeie a obligat-o să întrețină relații sexuale cu dînsu, declarându-i că dacă nu va face acest lucru atunci va avea de suferit fratele său - prin care acțiuni a determinat-o pe X - ultima să fie nevoită să întrețină rapoarte sexuale multiple „forțate”. În continuare, atît X X, familia dînzei, fratele care se afla în detenție au fost amenințați cu răfuiala fizică de către Durlescu Valeriu, ultimul extorcând bani prin această modalitate de la XX care consideră amenințările date reale ,posibile și directe asupra sa și asupra familiei sale.
28. XX l-a denunțat la organelor de resort pe Durlescu Valeriu, iar la data de XXXXXXXXXX a fost pornită cauza penală nr.20147900328.
29. La f.d.6 vol.I, a cauzei penale se găsește ordonanța de recunoaștere a lui X X în calitate de parte vătămata, iar la f.d. 11 vol. L, ordonanța de recunoaștere a ultimei în calitate de parte civilă, solicitînd încasarea prejudiciului de 10 mii euro.
30. Deși instanța de judecată a stabilit lui Durlescu Valeriu, ca pedeapsă, amendă în sumă de 4000 unități convenționale, stabilind că ultimul a conlucrat cu ancheta penală, are la întreținere doi copii minori, se caracterizează pozitiv, a semnat și înaintat acordul de recunoaștere, prin care a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și învinuirile aduse,cu aceste argumente invocate de către instanța de fond, recurenții, categoric nu sunt de acord, consideră pedeapsa aplicată sub formă de amendă este mult prea blîndă, ori Durlescu Valeriu a comis infracțiunea caracterizată prin amenințări reale și directe cu răfuiala fizică asupra părții vătămata și asupra familiei acestuia,la fel ținînd cont de poziția acestuia cît și de situația psio-emoțională a ultimei-a constrîns-o prin amenințări pe X X să întrețină relații sexuale „forțate” multiple.
31. Instanța mai indică că Durlescu V. are la întreținere 2 copii minori, însă aceasta este o declarație/informație eronată, deoarece ultimul nu are persoane la întreținere și nici nu au fost anexate careva probe în acest sens.
32. Instanța urma să țină cont și de faptul că Durlescu Valeriu se eschiva de la urmărirea penală, fapt pentru care a și fost anunțat în căutare și reținut ulterior deoarece a încercat să se sustragă de la urmărirea penală. La fel, a încercat să influențeze martorii și partea vătămata prin amenințări reale și continue multiple cu răfuiala fizică, ori X C. era constrînsă de condamnat să-și modifice declarațiile date în cadrul cauzei penale în favoarea ultimului. Deci comportamentul lui Durlescu Valeriu nicidecum nu poate fi caracterizat în aceste circumstanțe ca unul pozitiv și că a conlucrat cu ancheta penală - ori cererea conform art.364¹ Cod de procedură penală al RM, prin care a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și învinuirile aduse, depusă de condamnat a fost o soluție de conjunctură fiind probabil în circumstanțele create singura soluție care i-ar fi ușurat situația pe marginea acuzațiilor aduse și de fapt intenția acestuia a fost de a induce instanța de judecată în eroare.
33. Prin sentința adoptată instanța de fond a lăsat fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămata, la fel nefiind adusă în această parte nici un argument și nici o explicație deși legislația procesual penală obligă instanța să examineze cu diligență fiecare probă și să argumenteze soluția adoptată.
34. La fel de la Durlescu V. a fost confiscat în temeiul art. 106 Cod penal al RM, în folosul statului mijloacele bănești în sumă de - 4500 euro și 4000 lei, prin urmare și în această parte consideră acțiunile instanței de fond incorecte, ori XX a fost recunoscută în calitate de parte vătămata și parte civilă.
35. Soluția stabilită de către instanță că mijloacele bănești în sumă de - 4500 euro și 4000 lei, urmează a fi confiscate în temeiul art. 106 Cod penal al RM, în folosul statului de la Durlescu V. este una eronată, ori acești bani au fost preținși și extorcați de către Durlescu Valeriu de la X X, iar ultima a transmis condamnatului - sumele bănești în sumă de 4500 euro,un telefon mobil în sumă de 3000 lei ,două inele de aur în sumă de 4000 lei ambele - , și automobilul de model Mercedes X, cu n.f. X, fiind apreciat de către Durlescu V. la suma de 3000 euro.
36. Prin urmare mijloacele bănești transmise nu au aparținut niciodată statului și nu a fost alocate din bugetul MAI sau CNA sau din alte surse a organelor de resort pentru a investiga cazul, dar sunt bani și bunuri materiale proprii care aparțin de facto și de iure lui X X și prin urmare urmează a fi încasați din contul lui Durlescu V. în contul lui XX.
37. XX a suferit un prejudiciu material ori banii care au fost preținși și extorcați de către Durlescu Valeriu de la X X ,au fost transmise și primite de către condamnat cu sumele următoare - sumele bănești în sumă de 4500 euro,un telefon mobil în sumă de 3000 lei,două inele de aur în sumă de 4000 lei ambele si automobilul de model Mercedes X, cu n.f. X, fiind apreciat de către Durlescu V. la suma de 3000 euro.
38. De menționat că inelele de aur au fost amanetate la Lombard de către XX contra sumei de 1000 lei, bani care au fost transmiși lui Durlescu V., ca ulterior să fie nevoită să recupereze obiectele sale de preț, inelele din aur care aveau și o semnificație morală fiind strîns legate de celebrarea unor evenimente din viața lui XC. de la Lombard contra sumei de 4000 lei, reprezentînd și penalitățile invocate de aceștia la restituirea împrumutului;
39. Automobilul de model Mercedes X fost ridicat,examinat și recunoscut în calitate de cort delict pe cauza penală - iar la f.d. 146 și 159 vol.I - automobilul este examinat fiind anexate și poze ale mașinii în cauză care la momentul ridicării prezenta o stare deplorabilă și se afla într-o stare tehnică precară, ori cînd Durlescu V. a extorcat și primit mașina acesta era într-o stare bună de funcționare, iar la momentul ridicării și restituirii această mașina a fost restituită avînd mai multe defecte așa cum sînt descrise în cadrul procesului verbal de examinare - urmare a acțiunilor lui Durlescu V. care a utilizat mașina necorespunzător, valoarea acesteia a scăzut simțitor - ori prejudiciul în acest caz îl apreciez la suma de 1000 euro.
40. La fel X X a suferit și o daună morală urmare a acțiunilor infracționale ale lui Durlescu V. față de ultima care a comis infracțiunea caracterizată prin amenințări reale și directe cu răfuiala fizică asupra părții vătămata și asupra familiei acestuia,la fel ținînd cont de nozitia acestuia cît si de situatia psio-emoțională a ultimei-a constrîns-o prin amenințări pe X X să întrețină relatii sexuale „forțate”

41. Deliberând asupra motivelor invocate în recursuri, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de recurs, Colegiul Penal ajunge la concluzia că recursurile urmează a fi repuse în termen, admise, cu casarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.
42. Potrivit art. 437 Cod de procedură penală al RM, pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non-privativă de libertate; 3) sentințele pronunțate de Curtea Supremă de Justiție; 4) alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.
43. În conformitate cu art. 439 Cod de procedură penală al RM, termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.
44. Conform art. 448 Cod de procedură penală al RM, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
45. Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: b) recursul este depus peste termen.
46. Reieșind din materialele cauzei, Colegiul constată că Durlescu Valeriu X pînă la începerea cercetării judecătorești, în instanța de arest a declarat că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, solicită admiterea lui și examinarea cauzei penale conform procedurii privind acordul de recunoaștere a vinovăției.
47. Astfel, instanța de recurs stabilește că pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, în adresa părții vătămate X X nu au fost expediate citații, astfel, ultima nu a fost informată despre locul, ora și data ședinței de judecată, în acest sens, relevant este faptul că partea vătămată nu a fost nici la pronunțarea sentinței contestate, prin urmare nu a cunoscut despre soluția adoptată pe caz.
48. Mai mult, instanța de recurs stabilește din materialele cauzei, că sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2017, a fost recepționată la data pronunțării de către procuror, inculpat și apărătorul inculpatului, (f.d. 84, vol. I), iar partea vătămată ulterior a aflat despre faptul că instanța s-a pronunțat pe caz, recepționând copia sentinței la data de 10 iulie 2017, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar, (f.d. 85).
49. Astfel, Colegiul reiterează că conform art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii. Termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.
50. Raportînd dispozițiile legale, la materialele cauzei, Colegiul Penal constată că recursul în speță urmează fi repus în termen, întrucât au fost elucidate motivele întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală.
51. Or, în această ordine de idei, se relevă că, prin motive întemeiate se are în vedere acele circumstanțe de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)
52. Deci, în contextul celor statuate, instanța de recurs amintește că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și avînd un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.
53. De asemenea, reieșind din orientările jurisprudențiale formulate de Curtea Supremă de Justiție, momentul de la care începe să curgă termenul de atac este clar reglementat de lege - el fiind, în mod exclusiv, acela al pronunțării deciziei redactate - nu numai pentru că astfel este reglementată cea mai eficace modalitate de luare la cunoștință a celor hotărîte de instanță, dar și pentru că acest moment este punctul de plecare al unui termen, a cărui depășire duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.
54. Deci, potrivit formalismului legii procesual-penale, avînd caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.
55. Însă, în speța dedusă, ținînd cont că partea vătămată a recepționat sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2017, la data de 10 iulie 2017, iar la 24 iulie 2017, a depus recurs, Colegiul indică că recursul urmează a fi considerat depus în termenul legal pentru depunerea cererii de recurs, atîta timp, cît termenul de declarare a recursului a fost omis de către partea vătămată, din circumstanțe care sunt imputabile instanței de judecată.
56. Subsecvent, Colegiul indică că instanța de fond corect a constatat starea de fapt a acțiunilor săvârșite de inculpatul Durlescu Valeriu X.
57. La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Durlescu Valeriu X a săvârșit infracțiunea imputată lui.
58. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
59. Mai mult, Colegiul stabilește că Durlescu Valeriu X pînă la începerea cercetării judecătorești, în instanța de arest a declarat că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, solicită admiterea lui și examinarea cauzei penale conform procedurii privind acordul de recunoaștere a vinovăției.
60. Relevant fiind și faptul că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost încheiat în condițiile legii, cu participarea apărătorului, mai mult, s-a stabilit cu certitudine veridicitatea răspunsurilor date de inculpat în ședința de judecată în primă instanță, stabilindu-se că recunoașterea vinovăției de către inculpat este făcută în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă, și deoarece există suficiente probe care confirmă condamnarea.
61. Deși cauza s-a examinat prin prisma art. art. 504-509 Cod de procedură penală al RM, Colegiul reiterează că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată și prin procesul-verbal din XXXXXXXXX de sesizare despre săvârșirea

Comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată și prin procesul-verbal din XXXXXXXXXX de cercetare a purtătorului electronic de informații (f.d. 26-28, v. I), procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d. 76-112, v. I), procesele-verbale de percheziție în cadrul cărora au fost depistate și ridicate automobilul de model „Mercedes-X” nr/înm. X și documentele în privința lui (f.d. 135-136, 141-142, v. L), procesul-verbal de examinare a actelor ridicate (f.d. 146-156, v. I), procesul-verbal de examinare a automobilului (f.d. 159-162, v. I).

62. Astfel, Colegiul, analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală al RM, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală al RM, pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele din care s-a stabilit cu certitudine că vinovăția inculpatului Durlescu Valeriu X în pretinderea, acceptarea și primirea de bani, personal, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal al RM, a fost demonstrată pe deplin.
63. În altă ordine de idei, cu privire la numirea pedepsei inculpatului Durlescu Valeriu X, Colegiul Penal constată următoarele.
64. Potrivit art. 7 Cod penal al RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.
65. Iar, potrivit art. 75 Cod penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.
66. Succesiv, conform 509 Cod de procedură penală al RM, sentința în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției se adoptă în condițiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol. Partea introductivă a sentinței, în afară de datele expuse în art.393, conține mențiunea despre judecarea cauzei prin acordul de recunoaștere a vinovăției. Partea descriptivă a sentinței trebuie să cuprindă: descrierea faptei prejudiciabile recunoscută de inculpat și considerată ca fiind dovedită, indicându-se modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; probele prezentate de procuror și acceptate de inculpat pe care se întemeiază sentința; indicațiile asupra circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea; încadrarea juridică a faptei pentru care se condamnă inculpatul; motivarea pedepsei stabilite; soluționarea chestiunilor legate de condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, dacă este cazul; motivele pe care este întemeiată hotărârea instanței cu privire la acțiunea civilă sau la repararea pagubei materiale cauzate de infracțiune, precum și la cheltuielile judiciare. La stabilirea pedepsei, individualizarea acesteia se efectuează reieșindu-se din limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală pentru infracțiunea respectivă, reduce în condițiile art.80 din Codul penal, fiind aplicabile prevederile art.75-79 din Codul penal. Dispozitivul sentinței trebuie să conțină mențiunile prevăzute în art.395, care se aplică în mod corespunzător. La adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze și chestiunile menționate în art.397 și 398. Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448. În cazul în care instanța de recurs, la judecarea recursului declarat în conformitate cu art.507 alin.(3), constată ilegalitatea încheierii atacate, ea dispune trimiterea cauzei la rejudecare instanței de fond.
67. La acest compartiment, Colegiul consideră că la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a pronunțat o sentință nemotivată, or circumstanțele reale și personale ale inculpatului nu au fost analizate conform normelor indicate supra, și ca finalitate a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu faptele comise.
68. Astfel, instanța de recurs indică că infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM, raportat la art. 16 Cod penal al RM, se atribuie categoriei de infracțiuni grave, or sancțiunea normei imputate inculpatului prevede pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de până la 7 ani.
69. Consecvent, Colegiul reține că potrivit art. 76 Cod penal al RM, circumstanțe atenuante în privința inculpatului nu sunt reținute, or faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate în instanța de fond, ca urmare a anunțării lui în căutare, aplicării măsurii preventive, arestul preventiv și prelungirea acestei măsuri preventive și a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, nu poate fi apreciat ca o circumstanță atenuantă, or de plenitudinea reducerii pedepsei/atenuării răspunderii penale, inculpatul se bucură prin prisma art. 509 alin. (4) Cod de procedură penală al RM, raportat la art. 80 Cod penal al RM.
70. La același capitol, Colegiul indică că nu poate reține ca circumstanțe ce ar viza atenuarea răspunderii penale a inculpatului mențiunile procurorului din datele de anchetă a rechizitoriului și a instanței de judecată din sentința adoptată referitor la faptul că inculpatul are la îngrijire doi copii minori, or careva acte la materialele cauzei ce ar proba aceste circumstanțe lipsesc, mai mult, din informația prezentată de procuror în ședințele instanței de recurs, inculpatul nu se află la adresele/domiciliul indicat în materialele cauzei, stări de fapt care indică că inculpatul nu are la îngrijirea sa persoane, atîta timp cît nu poate fi identificat la vre-o adresă.
71. De asemenea, conform art. 77 Cod penal al RM, Colegiul stabilește lipsa circumstanțelor agravante.
72. În acest sens, Colegiul, la aplicarea pedepsei inculpatului Durlescu Valeriu X, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326

- alin. (3) lit. a) Cod penal al RM, va ține cont de gravitatea faptei comise de inculpat, de atitudinea acestuia față de partea vătămată, familia acesteia, de modalitatea comiterii infracțiunii, de durata activității infracționale, dar și de comportamentul inculpatului în timpul urmăririi penale, judecării cauzei în instanța de fond, dar și în instanța de recurs, relevant fiind și faptul că inculpatul, din motive necunoscute instanței de recurs, nu s-a prezentat în ședințele de judecată a Curții de Apel Chișinău, acuzatorul de stat fiind în imposibilitate să asigure prezența lui Durlescu Valeriu X, la judecarea recursului.
73. Cumulând circumstanțele expuse mai sus, Colegiul penal consideră că în privința inculpatului urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, or potrivit art. x Cod penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
74. De asemenea, conform art. 80 Cod penal al RM, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, pedeapsa pentru infracțiunea imputată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune.
75. Astfel, raportând prevederile legale indicate supra, la circumstanțele reale și personale ale inculpatului Durlescu Valeriu X, Colegiul, în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM, cu aplicarea prevederilor art. 509 alin. (4) Cod de procedură penală al RM și art. 80 Cod penal al RM, va stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
76. Vis-a-vis de argumentele recurenților în partea acțiunii civile, Colegiul le consideră întemeiate parțial din următoarele motive.
77. Astfel, la fila dosarului 6 vol. I, se găsește ordonanța de recunoaștere a lui X X în calitate de parte vătămată, iar la fila dosarului 11 vol. I, ordonanța de recunoaștere a ultimei în calitate de parte civilă, prin care partea vătămată a solicitat încasarea prejudiciului în mărime de 10 mii euro.
78. Potrivit art. 225 Cod de procedură penală al RM, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competență căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă
79. Astfel, Colegiul stabilește că potrivit art. 219 Cod de procedură penală al RM, acțiunea civilă în procesul penal se întentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă printr-o despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; înmormântarea părții vătămate; plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; executarea contractului de depozit al bunurilor. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.
80. Prin urmare, referitor la încasarea prejudiciului material, Colegiul stabilește cu certitudine că prin acțiunile intenționate ale lui Durlescu Valeriu X, părții vătămate, X X i-au fost cauzate daune materiale, însă din materialele cauzei, Colegiul nu poate stabili cuantumul acestor daune, din care motiv, instanța de recurs va admite acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordine civilă.
81. Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul o consideră întemeiată, din care motiv această cerință va fi admisă.
82. În această ordine de idei, colegiul indică că potrivit art. 229 Cod de procedură penală al RM, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.
83. La caz, Colegiul indică că partea vătămată a solicitat încasarea din contul inculpatului a sumei de 4800 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar din materialele cauzei, instanța de recurs reține că cerința enunțată este probată prin bonul de plată nr. 971899 din XXXXXXXXXX, motiv din care, Colegiul va încasa din contul lui Durlescu Valeriu X, suma de 4800 lei, prin prisma prevederilor art. 229 Cod de procedură penală al RM.

prevederilor art. 229 Cod de procedură penală al RM.

84. Consecvent, Colegiul indică că din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu moral, or acțiunea inculpatului s-a manifestat prin constrângere psihică, amenințări și pe lângă faptul că inculpatul a primit sumele de bani constatate, acest, a constrâns partea vătămată de a întreține raporturi sexuale, ultima fiind nevoită să accepte cerințele inculpatului în sensul ușurării situației fratelui său, stări de fapt recunoscute de inculpat.
85. Astfel, conform art. 1422 alin.(1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.
86. Iar, conform art. 1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.
87. Raportînd prevederile legale enunțate la materialele cauzei Colegiul reține existența temeiurilor legale de a încasa din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciul moral, din care considerent, instanța de recurs va încasa din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate suma de 50000 lei.
88. În continuare, instanța de recurs indică că referitor la aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal al RM, de către instanța de fond și confiscarea în beneficiul statului a mijloacelor bănești în sumă de 4500 Euro și 4000 lei, instanța de fond a adoptat o soluție întemeiată.
89. Astfel, Colegiul indică că potrivit art. 106 Cod penal al RM, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; deținute contrar dispozițiilor legale; convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvîrșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.
90. Astfel, în speță sunt aplicabile prevederile normei indicate supra, or confiscarea în beneficiul statului a mijloacelor bănești în sumă de 4500 Euro și 4000 lei, de la Durlescu Valeriu, reprezintă contravaloarea bunurilor materiale primite de ultimul în urma acțiunilor infracționale.
91. Aferent motivelor expuse supra, Colegiul va admite recursurile înaintate în speță, cu casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.
92. În temeiul celor elucidate și expuse, conducându-se de art. art. 449 alin.(1), pct. 2, 509 și art. 450 CPP la RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE:

Se admit, recursul părții vătămate X X, recursul avocatului Alexandru Bogos în interesele părții vătămate X X, și recursul comun al avocatului Alexandru Bogos în interesele părții vătămate X X și al părții vătămate X X, declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2018.

Se casează parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2018, în latura penală în partea individualizării pedepsei inculpatului și în latura civilă și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Durlescu Valeriu X, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată X X, în partea încasării prejudiciului moral și se încasează din contul lui Durlescu Valeriu X, în beneficiul lui X X, suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează din contul lui Durlescu Valeriu X, în beneficiul lui X X suma de 4800 (patru mii opt sute) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică acordată.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material se admite în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă.

În rest sentința se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Decizie motivată pronunțată public la 16 octombrie 2018, orele 14.00.

Președintele ședinței, judecătorul:

Xenofon Ulianoschi

Judecătorii:

Silvia Vrabii

